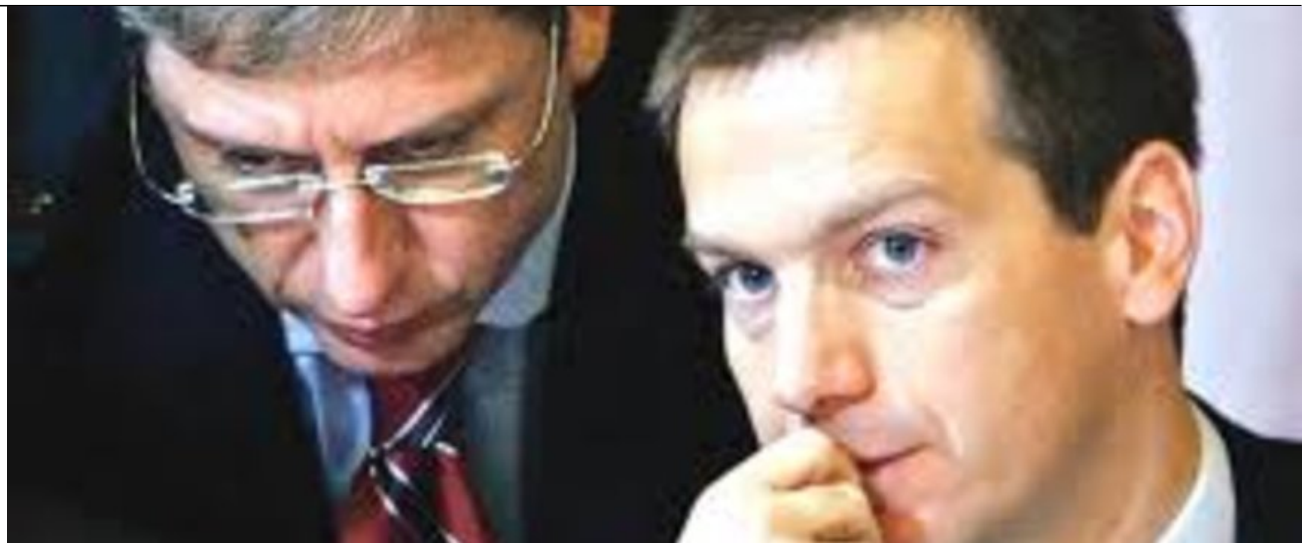

Török Gábor elemez - Béverzió

2013 február 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„Az MSZP-nek azonban nincs elég szavazója a kormányváltáshoz. Nincs elég hitele a korszakváltáshoz és nincs elég szakértelme a jó kormányzáshoz.” Bajnai Gordon fogalmazott így szület?ben lév? pártjának tegnapi évértékel?jén.

Majd hozzátette: „Az Együtt 2014 az út a kormány leváltásához. (…) Ezért kell tehát párttá alakulnunk, és mi ezért alakulunk párttá. Együtt, egyetlen nyitott, er?s párttá.” Hogy mit is jelent ez? Azt, amit már hetek óta tudunk: Bajnaiéknak fel kellett adniuk az eredeti tervüket.

(Fotó: Index*)*

„A megszület? új formáció el?bb egyesíti a Fideszt?l balra álló civil világot, közben olyan szavazókat is megszólítva, akik – bár a kormányban csalódtak – eddig nem tudtak maguknak új pártot találni, majd végül – határozottan nem elsietve - maga mögé állítja a baloldali ellenzék pártjait is” – így foglaltam össze november elején az Együtt 2014 forgatókönyvét. A projekt meglep?en jól indul: az els? mérés azt mutatta, hogy – a szocialista tábor egy részének elszipkázása mellett - valóban képesek lehetnek új szavazók megszólítására. Egy hónap múlva azonban már látszott, hogy szó sincs sétagaloppról: minden mérés szerint csökkenésnek indult a kezdeti kiugró támogatottság, Mesterházy Attila pedig jó taktikai érzékkel reagált a kihívásra. Az eredeti terv szerint az Együtt egyfajta eserny? lett volna, amely alá beállhattak volna a baloldali szerepl?k – köztük az MSZP -, a gyengül? közvélemény-kutatási adatok és a szocialisták adekvát válaszai miatt azonban egyre inkább a junior partner szerepében találta magát Bajnai alakulata. A párttá alakulás bejelentése innen nézve nem más, mint az induló terv kudarcának elismerése, illetve annak deklarálása, hogy az Együtt innent?l kezdve már nem az MSZP és a többi szerepl? csatlakozásában bízik, hanem kész arra, hogy súlyának, pozíciójának megfelel?en – ez itt a lényeg – kezdjen majd tárgyalásokat a közös indulásról a szocialistákkal.

Nem állítom, hogy az eredeti forgatókönyv teljesen irreális lett volna: ha az Együtt támogatottsága tartósan növekv? tendenciát mutatott volna, minden bizonnyal a szocialisták nem kockáztatták volna meg ezt a sajátos el?választási küzdelmet, hanem inkább a minél korábbi megegyezés, csatlakozás irányába mozdultak volna. Bizonyára sok oka van annak, hogy a momentum elveszett és a projekt az eredeti formában elbukott, de a négy legjelent?sebbr?l talán érdemes külön is megemlékezni:

1. *Az id?zítés*. Ha tavaly ?sszel valaki megkérdezte volna t?lem, mikor kell Bajnainak ringbe szállnia, én sem tanácsoltam volna azt, hogy sokat várjon. Komolyan fennállt ugyanis annak a lehet?sége, hogy egy túl kés?i belép? esetén – amikor már leosztották a lapokat - nem lesz tere és helye. Mából visszatekintve ugyanakkor inkább t?nik úgy, hogy az Együtt túl korán lépett színre: ha a megállapodási kényszerhez közelebbi id?pontban bont zászlót (például idén tavasszal), a szocialistáknak kevesebb man?verezési lehet?ségük maradt volna. Bizonyos értelemben ez egy komoly általános tanulság is: a politikában a „nincs több id?”, a „huszonnegyedik órában vagyunk” érzete gyakran megtéveszt? lehet, a politizálás ugyanis valóban jelent?s részben ütemérzék kérdése (lásd: „tempírozva kell passzolni”).

2. *A stratégia*. Számomra meglep? volt, hogy az eseményeket követve úgy t?nt, mintha csak az els? néhány lépés lett volna megtervezve. Bizonyára volt ennél alaposabb stratégiai gondolkodás is, mégis, az elmúlt hetekben azt lehetett érezni, hogy a projekt egyszer?en nincs kitalálva: nem voltak akciók, események, bejelentések. A legtöbb hír Bajnai országjárásáról érkezett, ami egy kötelez? k?r, de ennél azért több politizálásra van szükség, ha valaki ismertséget és népszer?séget szeretne növelni.

3. *A csapat*. A politizáláshoz persze politikusok kellenek, márpedig az Együtt az elmúlt hetekben alapvet?en egyszerepl?s vállalkozásként m?ködött. Tavaly október 23-án és tegnap az évértékel?n is látszott, hogy a másik két alapítónak, Kónya Péternek és Juhász Péternek nem áll jól ez a fajta nyilvános szereplés, az amúgy ebben a m?fajban szintén nem gyakorlott Bajnai mellettük valóban profi szónoknak t?nt. Ennél is nagyobb gond, hogy az elmúlt hónapokban az Együttnek nem lettek olyan új arcai, szerepl?i, akik szimbolizálhatták volna a megújulást, a változást, akik az eredeti („politikai közép”) üzenetet feler?síthették volna. Akik pedig jöttek, közeledtek, megjelentek, azok inkább ezzel ellentétes hatás kiváltására lehettek alkalmasak.

4. *A rivális*. S végül az okok között feltétlenül meg kell emlékezni az MSZP szerepér?l. Ha az Együtt-projekt (azaz az Olajfa-paradigma) egy el?re lejátszott meccs lett volna, kiosztott szerepekkel, könnyen lehet, hogy sokkal komolyabb eredményt érhetett volna el. Az azonban, amit az elmúlt hónapokban láttunk, nem színjáték volt, hanem egy valódi el?választási kampány, amelyben az MSZP nem betanított statisztaként vett részt, hanem riválisként. Ráadásul meglep?en taktikus riválisként: Mesterházy pártja képes volt komolyabb megingás vagy kapkodás nélkül kivárni, amíg elmúlik a momentum hatása, aztán a lehet? legjobb pillanatban – a kezdeményezést átvéve – javaslatot tett az összes ellenzéki szerepl? részvételével tartott tárgyalásokra. Ha az Együtt ezt elutasítja, a f? üzenetét jelent? összefogás ellen vét, ha belemegy, egy szerepl?vé degradálja magát a sok ellenzéki párt között. Nem véletlen, hogy az Együtt végül ment is és maradt is, de valójában ekkora nagyjából már el is d?lt az eredeti terv sorsa.

http://torokgaborelemez.blog.hu - A Flag Polgári Magazin partnere

Ajánló